

Nuoren maanmittarin tarina

Haastattelu: Pekka Lehtonen

Salli huolehtii yhteisistä alueista ja asioista.

HAASTATELUSTA SYNTYI AJATUS, kun Salli-Maija Lahtinen valittiin *Uudenmaan Maanmittariklubin* puheenjohtajaksi. Millähän taustalla semmoiseen päätyy, tuntuvasti vanhempien ammattiveljien ja -sisarien jäsenöimään yhdistykseen? Vaikka toisaalta, ei edellinkään puheenjohtaja Mikael Still, eikä koko nykyinen hallituskaan, ole mitään ikäporukkaa.

Porvoon vanhakaupunki tarjosi keskustelulle mukavat puitteet. Etelä-Suomen maanmittaustoimiston yksi toimipiste on Porvoossa, jonne häädettiin osa porukasta taannoisessa uusjaossa myös Pasilasta. Etelä-Suomen maanmittaustoimiston edeltäjä oli Uudenmaan maanmittaustoimisto. Sinänsä Porvoo näyttää miellyttävältä työympäristöltä – ihan kuin Etelä-Esplanadi oli aikanaan Helsingin maanmittauspiirin kotiympäristönä.

Salli on Hämeestä, Janakkalasta, ja se kuului kuunnellessani haastattelunauhaa. Eihän siinä rauhallinen hämäläinen, haastateltava, meinannut saada suunvuoroa haastattelijalta lainkaan.

Salli on toisen polven maanmittari. Hänen isänsä, **Jukka Lahtinen**, toimii maa- ja metsätalouden asiantuntijana, ja tunnettiin sitä ennen kokeneena ja arvostettuna toimitusinsinöörinä.

Sallin tehtävänä on vastata yhteisten alueiden osakseluetteloiden vahvistamisesta. Luetteloiden pitää olla vahvistettuina koko maassa vuoden 2015 loppuun mennessä.

URAVALINNAN ESITIEDOT: SAAPPAAT JA MITTANAUHA

– Maanmittarin ammattiin hakeutuminen peräytyy varmaan isän ammattiin, niin kuin on pappissukuja tai sotilassukuja?

”Ei lainkaan”, Salli korjaa, ”en tiennyt oikeastaan maanmittarin työstä mitään.” Hän muistaa kuitenkin, kuinka vihaiset asianosaiset soittelivat illalla kotiin ja se tuntui lapsesta ahdistavalta. Itse työstä hänelle jäi mieleen vain auton perässä olevat isot kumisaappaat ja mittanauha. Näistä ilmeisesti mittanauha tuntui kiinnostavammalta, koska Salli ei sano varsinaisesti kaivanneensa maastotyöhön. Lakiasiat ja kartat kiinnostivat, vaikka itse maanmittaus olikin tuntematonta.

Hän oli neljänä kesänä harjoittelijana Hämeen maanmittaustoimistossa. ”Minulla oli ensimmäisenä kesänä tilaisuus olla mukana tutustumassa moniin vaativiin toimituksiin ja sieltä syntyi halu toimitusinsinööriksi. Siitä eteenpäin opiskeltavien aineiden valinnassa oli tietysti isän kokemuksesta apua.”

Opiskeluaikanaan Salli toimi killan puheenjohtajana, ja itse asiassa jo kouluaikana hänet valittiin kunnan nuorisovaltuuston puheenjohtajaksi ja sitä kautta hän oli nuorten edustajana kunnan vapaa-aikalautakunnassakin. Lisäksi hän oli Suomen lukiolaisten liiton Hämeen piirin hallituksessa.

– Sinulle on siunaantunut siis luottamustehtäviä peräperään; mikä muu siihen voisi olla syynä paitsi lahjakkuus?

Salli hymähtää ja arvelee luonteensa olevan semmoinen, että asioista tulee esitettyä omia mielipiteitä ja samalla on vaikuttamisen halu. ”On parempi yrittää vaikuttaa asioihin kuin ruikuttaa niiden tilaa.” **Timo Koivusalo** riimitteli saman asian: ”Kotkat lentää, kanat kotkottaa.”

OPISKELU ON TYÖTÄ JA OSALLISTUMISTA, MUTTA MYÖS HAUSKAA

– Kerron, kuinka *Geometresia* (killan julkaisu, perustettu 1960-luvulla, ensimmäinen päätoimittaja **Pauli Ylikoski**, kurssi -64) selatessa tuli mieleen, että opiskelu näyttäisi olevan pelkkää bailaamista, kaljanjuontia ja hauskanpitoa. Kun lehti aikanaan perustettiin, sillä oli selkeät tavoitteet tuoda alasta ja opiskelusta tietoa maanmittariteekkareille. Opintoavustukset ovat höllänneet suitsia ja onko opiskelijoissa paljonkin elämäntapaopiskelijoita, kuten **Raimo Sailas** on toistuvasti murehtinut?

Salli on osallistuja: ”On parempi yrittää vaikuttaa asioihin kuin ruikuttaa niiden tilaa.”

Sallin mielestä opintotuki ei opiskelijoita veltosta. ”Moni käy töissä ja opiskelee tiiviisti. Työssäkäynnin määrää rajoittaa, että opintoraha saattaa laskea. *Geometresien* linja on selvästi muuttunut. Se ei kuitenkaan tarkoita, että opiskelu olisi välttämättä muuttunut. *Geometresien* tavoitteena on varmaan nykyään tuoda hauskuutta ja iloa maanmittariopiskelijan arkeen.”

”Itse valmistuin viidessä ja puolessa vuodessa, vaikka olin mm. kaksi vuotta killan hallituksessa, toimin Maanmittarikillan Tuki ry:n puheenjohtajana ja teekkaritoiminnan edistämisyhdistyksen sihteerinä ja nautin myös opiskelijaelämästä. Kyllä siis itseni kohdalla ainakin tuli myös opiskeltua. Enemmän työnteko taitaa viivästyttää valmistumista kuin juhliminen.”

– Ulkoa katsottuna opiskelusta on tullut vanhoihin aikoihin verrattuna vaikeasti hahmotettavaa. Kuinka opiskelijoille hahmottuu, mitä aineita valita, kun tähtää tiettyihin valmiuksiin? Onko siis systeemi riittävän selkeä pyrittäessä vaikkapa kiinteistöhallintoon, kaavoitusinsinööriksi, toimitusinsinööriksi tai kartografian asiantuntijaksi?

Sallin mielestä hänen opiskellessaan opintojen suuntaaminen oli selkeää, jos tiesi, mihin pyrki. Nykyisiä kandidaattiohjelmia hän pitää ongelmallisempina. ”Vaikuttaa epätarkoituksenmukaiselta, kun kaikkien insinöörien kandidaattivaihe puristetaan samanlaiseen putkeen. Maanmittaus häviää.”

”Tuntuu, että tutkinto-ohjelmat muuttuvat niin kovaa vauhtia, että ne ovat jo minullekin vaikeita hahmottaa, enkä ole ihan perillä siitä, mikä on opintojen tilanne tällä hetkellä. Enää ei ole kiinteistötalouden ja geomaatiikan tutkinto-ohjelmia, niin kuin silloin, kun itse aloitin opinnot vuonna 2004. On luotu uusia kandidaattiohjelmia yli osasto- tai nykyään kai laitosrajojen. Tulevaisuudessa opiskellaan kai muutama vuosi ennen kuin päästään kunnolla kosketuksiin maanmittauksen kanssa.”

– Yhdyskuntasuunnittelijoista on pulaa, onko maanmittarille semmoista linjaa olemassa?

Pekka Lehtonen

Pekka Lehtonen

Osuus yhteisiin määräytyy monien lakien mukaan. Yhteisten alueiden osakasluetteloiden vahvistaminen edellyttää arkistotutkimuksia, asiakirjojen valmistelua, kokouksen osakkaille ja rekisteröinnin.

Yhdyskuntasuunnittelua voi opiskella arkkitehtiosastolla. Salli sanoi sitä itsekin aloittaneensa, mutta kun opiskelu meni askarteluksi, hän päätti lopettaa.

MIKÄ ON MIL:N TEHTÄVÄ?

Salli oli killanedustajana myös MIL:n hallituksessa, mutta hän ei ole MIL:n jäsen. Miksi ei, se hiertää haastattelijaa, jonka sukupolvelle jäsenyys oli selvyys ja osa maanmittarin identiteettiä.

”Ollessani hallituksessa ihmettelin, kuinka pienistä asioista käytiin keskustelua, siis vaikkapa, onko varaa laittaa jokin kirje jäsenistölle. Samaan aikaan heppu tai pari liikuskeli kansainvälisissä kokouksissa, joiden matkakustannukset söivät suuren osan yhdistyksen budjetista. Eikö tällaisiin matkoihin pitäisi olla muu rahoitus kuin jäsenmaksut? Onko MIL oikea taho pitämään yllä kansainvälisiä suhteita ja onko tarkoituksenmukaista, että suurin osa yhdistyksen varoista menee kansainväliseen yhteistyöhön? Voisiko tämä olla esimerkiksi Maanmittauslaitoksen ja Aalto-yliopiston maanmittaustieteiden laitoksen tehtävä? Ulkomaan matkoista ei jäsenistölle tule suoranaisesti hyötyä. Parempi olisi kehittää jäsenistöä suoraan palvelevia toimenpiteitä.” Esimerkkinä Salli mainitsee esimerkiksi verkostoitumista edistävien esitelmätilaisuuksien ja vastaavien tapaamisten järjestelyn.

MIL:n ilmeinen tuleva puheenjohtaja harmittelee, että keskustelumme juuttuu tähän. Hän on paljon toiminut yhdistyksissä, ja ymmärtää talkootyön arvon ja voiman. Salli toteaa myös, ettei ole kovin selvillä MIL:n tämän päivän tilanteesta, ei siis yleistetä eikä lyntätä.

KATOAAKO MAANMITTARI-IDENTITEETTI?

– Onko opiskelijoilla enää maanmittari-identiteettiä?

Salli tiedustelee aluksi, mikä se semmoinen on. Kiltaan kuuluvat kiinteistöaloutta ja geomatiikkaa opiskelevat. Monia kiinnostavat kiinteistöhallinto ja -bisnes sekä ylipäänsä työskentely yksityisellä sektorilla. Monet opiskelutoverit sanovat Sallin olevan työtehtäviensä perusteella ”oikea maanmittari”. ”En tiedä, mikä tilanne killalla on tällä hetkellä. Uudet fuksit aloittavat uusissa kandiohjelmissa, joka on ymmärtääkseni laittanut pakan aika sekaisin.”

”Perinteisenä maanmittarina kai pidetään julkisella sektorilla työskentelevää, joka on jollain tavalla tekemisissä maanomistuksen ja kiinteistönmuodostuksen kanssa.”

Salli kertoo, aiheeseen toistuvasti palaten, kuinka arvostettu ja pidetty **Seppo Härmälä** (Maanmittaushallituksen ylijohtaja evp. ja paljon muuta) oli. Härmälä vieraili säännöllisesti killan vuosijuhlissa ja muissakin tilaisuuksissa. Hänen jouhevaa tarinointiaan

Tervetuloa mukaan Uudenmaan Maanmittariklubin toimintaan!

Maanmittariklubi järjestää matkoja, retkiä ja tutustumiskäyntejä sekä esitelmätilaisuuksia sekä antaa mahdollisuuden virkistykseen, verkostoitumiseen ja kollegoiden tapaamiseen – tuttujen ja uusien kanssa. Tule mukaan!

Mukaan pääset vaikkapa seuraavassa tapauksissamme, jossa tutustumme Länsimetron.

Tilaisuus järjestetään 23.10. työpäivän päätteeksi Otaniemen Urban mills -tiloissa.

Tilaisuudessa kerrotaan monipuolisesti länsimetrostä. Myös metron liittyvien toimitusten tekijä, toimitusinsinööri **Petri Lukin**, kertoo metron liittyvistä toimituksistaan.

Ilmoittautumiset ja lisätietoa löydät osoitteesta www.maakansa.fi/lansimetro. Lisätietoja saat myös maanmittariklubin puheenjohtajalta tai sihteeriltä.

Uudenmaan Maanmittariklubi

Salli-Maija Lahtinen

puheenjohtaja

salli-maija.lahtinen@maanmittauslaitos.fi

puh. 050 364 4181

Yhdistyksen sihteeri:

mikael.still@maanmittauslaitos.fi

puh. 040 776 0834

kuunneltiin kiinnostuneena ja mielihyvällä. Seppo kertoi myös, kuinka mukava oli tulla killan tilaisuuksiin, nuorten joukkoon; sai hetkeksi hengähtää omaishoitajan raskaasta työstä. Pysyvä kiinnostus Seppo Härmälän tarinoinhin ja persoonaan osoittanee jotain maanmittariudesta.

MAANMITTARIKLUBIN PUHEENJOHTAJA

– Millä tavalla tulit Uudenmaan Maanmittariklubin puheenjohtajaksi?

Salli naurahtaa, että ehkä siihen osittain vaikuttaa, ettei osaa kieltäytyä. Hän toimi aluksi klubin sihteerinä, johon **Elina Aaltonen** hänet seuraajakseen puhui. Sitten edellinen puheenjohtaja, Mikael Still, järjesteli itselleen seuraajaa. Klubilla onkin tällä hetkellä nuori hallitus, joka haastattelijan mielestä antaa sopivalla tavalla väärän mielikuvan yhdistyksen (aktiivi)jäsenrakenteesta.

– Mitä uusi puheenjohtaja ajattelee yhdistyksen toiminnasta?

”Nuoria olisi kiva saada mukaan.” Salli onkin ollut yhteydessä Maanmittarikillan Tuki ry:een, jonka kanssa voisi järjestää yhteistoimintaa. Salli oli muuten kyseisen yhdistyksen puheenjohtajakin. Yhdistys toimii alumnyhdistyksenä ja yhdysiteenä maanmittausosastolta valmistuneisiin. ”Voisi miettiä yhteistä tilaisuutta. Maanmittarikillan Tuki ry:n toiminnassa on yleensä mukana runsaasti vastavalmistuneita”, Salli aprikoi. Pohdittiin, mikä voisi olla luonteva tilaisuus. Ehkä illanvietto, jossa olisi aluksi alustus.

”Nyt on suunnitteilla länsimetroilta lokakuun lopulle. Tilaisuuteen yritetään saada puhujia Länsimetrostä ja konsulttiefirmasta. Myös metron liittyvien toimitusten tekijä, rautainen toimitusinsinööri **Petri Lukin** on näillä näkymin tulossa kertomaan metron liittyvistä toimituksistaan”, Salli paljastaa.

OSAKASLUETTELOT VUOTEEN 2015

Sallin nykyinen työ on siis Etelä-Suomen maanmittaustoimistossa. Hän valmistui maaliskuussa 2010 ja heti huhtikuussa hänet valittiin nykyiseen tehtäväänsä.

– Eikö se ollut aika rivakkaa imua juuri valmistuneelle?

”Ehkäpä neljä kesää maanmittaustoimiston töissä vaikuttivat”, Salli arvelee. Ensimmäistä harjoittelukesäänsä hän muistelee kiitollisena: sai tutustua moniin toimituksiin. Muut harjoittelijakesät olivat varsin itsenäistä työtä ja hyvää perehtymistä toimitusinsinöörin työhön.

Erikoistyönsä Salli oli tehnyt alueellisista hintamalleista ja diplomityönsä maa- ja vesilainsäädännön alalta.

– Näykikö kansanluonne valituksissa?

”Eniten valituksia tulee korvauksista ja tieasioista.”

Nykyisessä työssä vahvistetaan siis yhteisten alueiden osaksluetteleita. Työ edellyttää tiimiltä ankarasti arkistotutkimuksia, asiakirjojen valmistelua, kokouksen osakkaille ja rekisteröinnin. Osuus yhteisiin määräytyy monien lakien mukaan. Muisteltiin osuuskäytännön määräytymistä.

”Esimerkiksi vuoden 1917 jälkeen muodostetuilla palstatiloilla on osuus yhteisiin vesiin, ellei sitä ole sopimuksen perusteella kielletty, aikaisemmin erotetuilla ei. Ennen vuotta 1952 erotetuilla (siis ennen jakolakia) lohkotiloilla oli osuus yhteisiin, ellei sitä ollut erikseen kielletty. Jakolain aikaan osuus oli vain, jos asianosaiset

olivat niin sopineet. Nykyään lohkotila saa osuudet, jos luovutus-kirjassa on niin sovittu. Ongelmia saattavat aiheuttaa mm. osuudet vesijättöihin, kalastusoikeudet, säästöosuusjakaantuminen, kauppakirjoissa on myös välillä mennyt sekaisin sanat osuus ja oikeus”, Salli listailee.

Tiimi tekee arkistotutkimuksia, kokouksia kootaan useampia samalle päivälle. Ruotsin kielen Salli on kokenut kiintoisan vaativaksi lisämausteeksi, ovathan toimitukset kaksikielisillä alueilla ja, kuten tunnettua, vanhemmat asiakirjat ovat pelkästään ruotsinkielisiä. Näissä toimituksissa esiintyy riitoja erittäin harvoin. Joskus osuudesta yhteisiin ei maanomistajalla ollut edes tietoa ja joskus taas jokin venevalkama herättää kysymyksiä.

– Miltä Maanmittauslaitos tuntuu henkilöstöä, jonka virka on kintaalla vuodenvaihteessa?

Salli pitää laitosta aika modernina. Erityisesti tietotekniset asiat ovat hyvällä tolalla.

”Tas on tekeillä organisaatiomuutos, mutta henkilöstö ajatellee, että työt säilyvät, mutta johtajia vain vaihdellaan. Toki oman työn jatkon epävarmuus aiheuttaa pientä stressiä. Nautin työstäni, joten olisi hienoa jatkaa Maanmittauslaitoksessa.”

Haloo, mittalaitoksen headhunterit, pitäkää kiirettä, muutkin lukevat *Maankäyttöä!*